U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **J. B.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 2. 9. 2004, č. j. 40 Az 9/2004 – 18,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 2. 9. 2004, č. j. 40 Az 9/2004 – 18 zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 5. 2004, č. j. OAM-90/CU-09-09-2004, E. č. C., a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Rozhodnutím žalovaného správního orgánu byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákona o azylu). Krajský soud dospěl v odůvodnění svého rozhodnutí k závěru, že rozhodnutí žalovaného je v souladu se zákonem a žaloba je nedůvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost, v níž navrhoval, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně navrhoval, aby byl jeho kasační stížnosti přiznán odkladný účinek a požádal o ustanovení právního zástupce z řad advokátů.

Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 10. 12. 2004, č. j. 40 Az 9/2004 – 31 rozhodl tak, že návrhu stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti

se nevyhovuje. Současně vyzval stěžovatele, aby si ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení zvolil zástupcem pro řízení o kasační stížnosti advokáta a tuto skutečnost soudu doložil předložením plné moci. Nebude-li této výzvě ve lhůtě vyhověno, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. V odůvodnění usnesení uvedl, že stěžovatel v kasační stížnosti požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta. Krajský soud vyzval stěžovatele k prokázání jeho majetkových poměrů na příslušném formuláři. Zásilka byla opakovaně zaslána na adresu stěžovatelem uvedenou v kasační stížnosti. Ten si však zásilky nepřevzal, své majetkové poměry nedoložil a neprokázal tak, že u něho jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků (§ 35 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní). Proto soud jeho návrhu na ustanovení právního zástupce nevyhověl. Soud dále citoval ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. s tím, že je třeba, aby stěžovatel byl při podání kasační stížnosti zastoupen stanoveným způsobem.

Z obsahu spisu plyne, že výše uvedené usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem bylo stěžovateli doručováno na adresu: P. 8 – D., ulice K. 1, u pana D., kterou stěžovatel uvedl v kasační stížnosti. Poté, co nebyl stěžovatel zastižen poštovní doručovatelkou v místě jím uvedeného pobytu, byla zásilka, neurčená do vlastních rukou, uložena dne 27. 12. 2004 na poště. Stěžovatel si zásilku v úložní době tří dnů nevyzvedl. Podle § 46 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb. (občanský soudní řád – o. s. ř.) v jeho znění do 31. 12. 2004, ve spojení s ustanovením § 42 odst. 5 s. ř. s., je třeba vycházet z toho, že stěžovateli byla zásilka doručena dnem 30. 12. 2004, i když se o uložení nedozvěděl. Stěžovatel na výzvu soudu uvedenou v usnesení tohoto soudu ze dne 10. 12. 2004, č. j. 40 Az 9/2004 – 31 v soudem stanovené lhůtě, ostatně ani později, nereagoval.

Poté byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl, nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá, nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný, nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

V posuzované věci nutno uzavřít, že stěžovatel neodstranil nedostatek povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti, neboť nedoložil plnou moc osvědčující, že je zastoupen advokátem. Přitom v usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 12. 2004, č. j. 40 Az 9/2004 – 41, obsahujícím výzvu k odstranění tohoto nedostatku, byl stěžovatel výslovně upozorněn na to, že nebude-li nedostatek povinného zastoupení advokátem ve lhůtě odstraněn, bude řízení o kasační stížnosti odmítnuto. Stěžovatel tedy neodstranil nedostatek povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, a pro uvedený nedostatek podmínky řízení nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Nejvyšší správní soud kasační stížnost proto odmítl, aniž by se dále zabýval nedostatkem náležitostí kasační stížnosti [§ 46 odst. 1 písm. a), § 105 odst. 2, § 106 s. ř. s.]. Za této situace se pak Nejvyšší správní soud nemohl zabývat ani žádostí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo Nejvyšším správním soudem za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. srpna 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu